

AHOJ DĚTI!

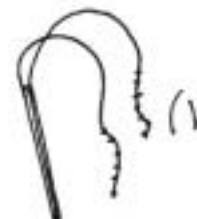
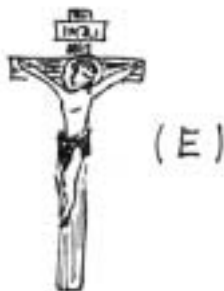

Setkáváme se dnes při třetí neděli postní. To znamená, že máme za sebou dva a půl týdne a před sebou ještě větší část postní doby. Chceme být nablízku Pánu Ježíši, chceme Mu udělat místo tím, že se každý den pokusíme splnit nějaké své předsevzetí. Stačí malý krůček, ale je důležité kráčet každý den, vytrvat na cestě, a tak se dobře připravit na Velikonoce. Aby nás ta zpráva, že Pán Ježíš vstal z mrtvých, naplnila velkým úžasem a opravdovou radostí, vždyť On svůj (tajenka). Tajenku dnes sestavíte z 24 písmen, která jsou u 12 obrázků a 12 slovních popisů. Malé obrázky se snaží připomenout některé události z posledních dnů Ježíšova života.

Už asi tušíte, že vaším úkolem bude správně přiřadit slovní popisy k symbolickým obrázkům a navíc vzniklé dvojice písmen seřadit podle toho, jak jednotlivé události šly za sebou. U obrázku je vždy první písmeno z dvojice a u popisu druhé. Obrázky i popisy jsou záměrně zpřeházené.

Ježíšovo zatčení (Ě)
 Ježíš korunován trním (Z)
 Prázdný hrob (Y)
 Poslední večeře (I)
 Getsemanská zahrada (O)
 Ježíšův pád (S)
 Ježíšova smrt (CH)
 Jidášova zrada (O)
 Petrovo zapření (O)
 Bičování Pána Ježíše (A)
 Ježíš přibíjen na kříž (Š)
 Ježíš přijímá kříž (N)

(Otazníček)

Pro starší:

Procházíme postní cestou k Velikonocům. Každý den se snažíme obracet k Pánu, zbavovat se zbytečných věcí, které zatěžují naše ruce, činí naše oči nevšímavými k okolí, zatvrzují naše srdce... To vše chceme odkládat, aby volné ruce mohly sloužit a pomáhat, naše oči viděly, co je potřeba a naše srdce byla naplněna láskou.

Kdyby se malý kroužek nad U ve slově půst tak trochu rozpojil, vytvořil háček a přestěhoval se na konec slova k T – znělo by to slovo PUSTĚ! Ano, to je přesně ono, máme něco pustit nebo se něčeho pustit...

Na Popeleční středu jsme v Matoušově evangeliu (Mt 6,1-6,16-18) slyšeli o tom, jak se máme postit – je to úžasný návod.

Pár myšlenek P. Karla Výprachtického k tomuto úryvku:

A když se postíte...

„Půst podle širšího chápání není jen prázdnota v zažívacím traktu, ale každé, i to nejmenší sebezapření, které konáme proto, abychom dopomohli Bohu v naší duši k vítězství a vítězství duše nad tělem. Postit se, to tedy znamená přemáhat se a dát se přemáhat.

Když je důvod každého křesťanského snažení Bůh, půst nebude jen jogínskou exhibicí kvůli sebeuspokojení a tím méně artistickým výkonem pro potlesk. Proto nám Ježíš jako ochranu před vybočením předpisuje ke každému svobodně zvolenému postu ještě jeden – ten od lidské chvály a uznání. A kdo bere jeho slova vážně, ukrývá svůj půst ze strachu, aby ho něčí oči nebo ústa neobraly o Boží zaslíbení a odměnu.

Dělá se to nejčastěji a nejvhodněji úsměvem. I Kristus to radí: umýt si tvář a pomazat si vlasy, zřejmě olejem laetitiae – olejem radosti.

Ano, úsměv je bezpochyby nejosvědčenější taktika na ukrytí bolesti ze sebezapření. Ale je zároveň i vrchol každého postu. A proto, že život křesťana má být, podle Pánova přání, každodenním sebezapíravým kráčením za ním, měl by být i úsměv jeho trvalou charakteristikou...“.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Ve velké svíci bylo 11 svíček, které se nepřekrývaly s žádnou jinou. Počet 11 ukazoval na 11. únor – Světový den nemocných.